

ИЗКОРЕНЕНИЕ НА СТРАСТИТЕ

Сега няма гонения на християните - сега, обаче, е време за друг вид смърт. Речено е : "Умъртвете земните се членове, сиреч пороците" (Кол.3:5). И така: да изгасим увлечението си; да умъртвим гнева си; да изтребим завистта - това е жертва жива и угодна. Тази жертва не завършва с пепел, не се разсейва в дим, не се нуждае ни от дърва, ни от огън, ни от нож! За тази жертва огън и нож е Дух Светий. Възползувай се от този нож и отсеци от сърцето си всичко излишно и чуждо - отвори затъпления слух на душата! Пороците и лошите пожелания обикновено затварят входа на словото Божие. Така например: засилената привързаност към богатството не позволява да се слуша словото за милостинята; появилата се завист в човека прегражда пътя на учението за любовта; па и всяка друга страст, която се е вмъкнала в душата, прави я крайно небрежна към всичко добродетелно. Затова нека изгоним всички лоши влечения - достатъчно е да пожелаем: Всичко може да изчезне! Нека не мислим, че любовта към богатството за тях е силна сама по себе си: всичката и сила се състои в нашата безгрижност! Има много хора, които не знаят какво нещо е сребро: защото любовта към богатството за тях е страст неестествена. Естествените пожелания са вложени в човека още от създаването му: а за златото и среброто дълго време нищо не е било известно -съществуват ли или не? От какво се е засилила тази страст? От тщеславие й крайно безгрижие. Много са пожеланията на човека - от тях едни са естествени, други необходими, а трети - нито едното, нито другото!

И така: защо ние лишаваме сами себе си от Всяко оправдание пред злото? Който е пленен от извънредно силна страст, той не ще понесе особено голямо наказание; който, обаче, е уловен от слаба страст, той е лишен от всяко оправдание. Например, какво бихме отговорили ако Господ ни запита: Вие Ме видяхте гладен защо не Ме нахранихте? Какво може да ни извини за тази постъпка? Оправдава ли ни бедността? Нима сме по-бедни от онази вдовица, която дала само две лепти и надминала дара на всички богати? Бог съди и цени не количеството на дара, а настроението и жертвата на сърцето: и това е знак на Неговия промисъл за Възможностите на човека да изпълни дълга си към ближния и да се противопоставя на всяко изкушение от лукавия!